

Lp.	Rodzaj pojazdu	Norma w litrach na 100 km
2	Samochody ciężarowe oraz specjalne i sanitarne pochodne od samochodów ciężarowych, jak również ciągniki siodłowe z naczepą o dopuszczalnym ciężarze całkowitym:	
	1) powyżej 2,5 t do 3,5 t włącznie z silnikiem o pojemności skokowej:	
	a) powyżej 1,0 l do 1,8 l włącznie	13
	b) powyżej 1,8 l do 2,5 l włącznie	15
	c) powyżej 2,5 l	23
	2) powyżej 3,5 t do 5,5 t włącznie z silnikiem o pojemności skokowej:	
	a) do 2,5 l włącznie	18
	b) powyżej 2,5 l	23
	3) powyżej 5,5 t do 8,5 t włącznie z silnikiem o pojemności skokowej:	
	a) do 4,5 l włącznie	25
	b) powyżej 4,5 l	33
	4) powyżej 8,5 t do 11 t włącznie z silnikiem o pojemności skokowej:	
	a) do 5 l włącznie	36
	b) powyżej 5 l	42
	5) powyżej 11 t	45"

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Zajfryd*

43

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 10 grudnia 1970 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dylewo” obszar lasu o powierzchni 9,46 ha, w Leśnictwie Dylewo Nadleśnictwa Grunwald, położony w gromadzie Gierzwald, w powiecie ostródzkim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 75 h, i; według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1953—1962. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru twców przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu typowej buczyny pomorskiej na obszarze Gór Dylewskich.

4. Na obszarze rezerwatu zabrania się:

a) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego pla-

nu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie martwych drzew, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,

b) zmieniania stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, wydanego przez właściwy, do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z organem do spraw ochrony przyrody prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie,

c) zbioru owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

d) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

e) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,

f) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,

- g) zanieczyszczenia terenu rezerwatu i wzniesienia ognia,
- h) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
- i) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- j) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,

- k) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - l) przebywania na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Popko*

44

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 19 stycznia 1971 r.

w sprawie norm ubytków naturalnych mięsa wieprzowego w półtuszach zdekompletowanych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 120 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 października 1963 r. w sprawie norm ubytków naturalnych (Monitor Polski Nr 89, poz. 420) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy przechowywaniu w magazynach i wydawaniu z magazynów mięsa wieprzowego w półtuszach zdekompletowanych stosuje się normy ubytków naturalnych, zawarte w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 30 marca 1966 r. w sprawie norm ubytków naturalnych mięsa wieprzowego w półtuszach zdekompletowanych podczas chłodzenia oraz przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów (Monitor Polski Nr 16, poz. 93).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1971 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *S. Gucwa*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 19 stycznia 1971 r. (poz. 44).

NORMY UBYTKÓW NATURALNYCH MIĘSA WIEPRZOWEGO W PÓLTUSZACH ZDEKOMPLETEWANYCH PODCZAS PRZECHOWYWANIA W MAGAZYNACH I WYDAWANIA Z MAGAZYNÓW

§ 1. Przedmiotem normy są ubytki naturalne powstałe podczas przechowywania i wydawania mięsa wieprzowego luzem w półtuszach zdekompletowanych.

§ 2. 1. Przez ubytek naturalny należy rozumieć ilość wyparowanej wody z mięsa podczas przechowywania oraz straty powstałe wskutek czynności manipulacyjnych.

2. Normy ubytków naturalnych uwzględniają stopień zdekompletowania i stan termiczny półtuszy w momencie przekazywania do magazynów, niezależnie od klasy jakościowych mięsa, oraz warunki i okresy przechowywania.

§ 3. Jakość i warunki, jakim powinno odpowiadać mięso przyjęte do magazynów, określa norma BN-64/8011-08 „Półtusze wieprzowe zdekompletowane”.

§ 4. Przy stosowaniu norm ubytków naturalnych różni się następujące rodzaje półtuszy wieprzowych zdekompletowanych:

- 1) półtusze wieprzowe bez szynki, zdekompletowane po wystudzeniu,
- 2) półtusze wieprzowe bez szynki, zdekompletowane po wychłodzeniu,
- 3) półtusze wieprzowe bez głów, nóg przednich i ogonów, zdekompletowane po wychłodzeniu,
- 4) półtusze wieprzowe zdekompletowane po wychłodzeniu, inne niż wymienione w pkt 2 i 3.

§ 5. Wielkość ubytków naturalnych w procentach w stosunku do ciężaru mięsa ustalonego przy przyjęciu do magazynu określają tabele 1—4.

§ 6. Ustalone wielkości ubytków naturalnych podane w tabelach są wielkościami maksymalnymi.

§ 7. 1. Podane w tabelach normy ubytków odnoszą się do mięsa wieprzowego w półtuszach zdekompletowanych, przechowywanych w magazynach chłodzonych w okresie letnim i zimowym oraz w magazynach nie chłodzonych w okresie zimowym.

2. Za okres letni przyjmuje się okres od 1 kwietnia do 31 października, a za okres zimowy okres od 1 listopada do 31 marca.

§ 8. Normy ubytków naturalnych mięsa wieprzowego wystudzonego w półtuszach zdekompletowanych bez szynki podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów mogą stosować zakłady, które nie posiadają odpowiedniej wychładzalni, a dekompletację przeprowadzają w ciągu kilku godzin, nie mniej jednak niż 6 godzin, po uboju. Odcięcie szynki od półtuszy w stanie wystudzonym powinno być odpowiednio udokumentowane.

§ 9. 1. W razie uzasadnionej konieczności przechowywania mięsa wieprzowego w magazynach nie chłodzonych w okresie letnim, normy ubytków naturalnych podane w tabelach ulegają podwyższeniu o 20%.

2. Przepis ust. 1 może być stosowany w okresie do 31 października 1971 r. i nie ma zastosowania do przedsiębiorstw zgrupowanych w Centrali Przemysłu Mięsnego.

§ 10. Rozliczeń ubytków naturalnych dokonuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami o inwentaryzacji i spisaniu niedoborów.

§ 11. W razie powstania ubytków naturalnych nie ujętych w niniejszych normach, ubytki rozliczać należy w trybie przewidzianym dla rozliczeń ubytków nadzwyczajnych.